

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U 4742/07
06.02.2008. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Olge Đuričić, predsednika veća, Obrada Andrića i Tomislava Medveda, članova veća, sa savetnikom Vrhovnog suda Biljanom Šunderić, kao zapisničarem, rešavajući u upravnom sporu po tužbi tužioca AA, koga zastupa punomoćnik AB, advokat, izjavljenoj protiv tužene Nacionalne službe za zapošljavanje Republike Srbije, Beograd, Kralja Milutina broj 8, radi poništaja rešenja broj 0031-10412-347/2007 od 17.04.2007. godine, u predmetu ostvarivanja prava na novčanu naknadu, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 06.02.2008. godine, doneo je

P R E S U D U

Tužba SE ODBIJA.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem odbijena je, kao neosnovana, žalba tužioca izjavljena protiv rešenja Nacionalne službe za zapošljavanje Republike Srbije -Filijale Novi Sad broj Up-104-1118-01/07 od 16.02.2007. godine, kojim je tužiocu priznato pravo na novčanu naknadu u trajanju od dva meseca i 13 dana počev od 14.02.2007. godine. Istim rešenjem utvrđeno je da je novčana naknada određena u visini od 21.147,20 dinara mesečno što je 51,20% prosečne mesečne zarade po zaposlenom ostvarene u republici, za dva meseca i 13 dana korišćenja preostalog vremena utvrđenog prava na novčanu naknadu, te da po umanjenju za iznos doprinosa za penzijsko i invalidsko i zdravstveno osiguranje ista se isplaćuje u iznosu od 13.893,70 dinara mesečno. Navedenim rešenjem prvostepenog organa utvrđeno je i to da se novčana naknada ne može isplatiti u iznosu nižem od minimalne zarade utvrđene u skladu sa zakonom za mesec u kome se vrši isplata novčane naknade, te da za vreme isplate te naknade imenovani ima pravo na penzijsko i invalidsko i zdravstveno osiguranje, na osnovicu koju čini novčana naknada.

Tužbom kojom je pokrenuo ovaj upravni spor tužilac, preko punomoćnika, osporava zakonitost rešenja tuženog organa zbog učinjenih povreda pravila postupka i nepravilne primene materijalnog prava. Navodima tužbe ukazuje da u provedenom postupku nisu ispoštovana osnovna načela iz čl. 5,6. i 15. Zakona o opštem upravnom postupku, niti odredbe Zakona o zapošljavanju i pravima radnika za vreme privremene nezaposlenosti. Ne spori činjenicu da mu je radni odnos prestao dana 26.04.2006. godine, a da se Nacionalnoj službi za zapošljavanje Filijali u Novom Sadu prijavio dana 03.05.2006. godine, a kojom prilikom je i dobio informaciju da nema prava na materijalnu naknadu za vreme nezaposlenosti i druga prava s obzirom da mu je radni odnos prestao sporazumom. Ističe da mu je rešenjem prvostepenog organa neosnovano uskraćeno pravo na novčanu naknadu za propisanih 12 meseci i doprinos za PIO, te da ne može biti odgovoran zato što je Nacionalna služba za zapošljavanje tek nakon dobijanja odluke Vrhovnog suda Srbije od 05.10.2005. godine promenila svoj stav u pogledu isplata novčanih naknada nezaposlenim radnicima. Kako sa navedenih razloga nalazi da je osporenim rešenjem povređen zakon na štetu tužioca predlaže da sud tužbu uvaži i poništi osporeno rešenje.

Tuženi organ je odgovoru na tužbu ostao u svemu pri razlozima datim u obrazloženju osporenog rešenja i predložio da sud tužbu odbije kao neosnovanu.

Nakon razmatranja spisa predmeta, ocene navoda tužbe i odgovora na tužbu, kao i po oceni zakonitosti osporenog rešenja u smislu odredbe člana 39. stav 1. Zakona o upravnim sporovima, Vrhovni sud Srbije je našao:

Tužba nije osnovana.

Prema obrazloženju osporenog rešenja, tuženi organ je s obzirom na pravilno i potpuno utvrđeno činjenično stanje na koje je primenjen odgovarajući materijalni propis, bez povrede pravila postupka od uticaja na rešenje ove upravne stvari, osnovano našao osporenim rešenjem da rešenjem prvostepenog organa od 16.02.2007. godine, nije povređen zakon na štetu tužioca. Za ovakvu ocenu i odluku iz spisa tuženi organ je dao razloge koje u svemu kao dovoljne i na zakonu zasnovane prihvata i ovaj sud.

Ovo stoga, jer je u postupku, koji je prethodio donošenju osporenog rešenja, a na osnovu akta o prestanku radnog odnosa broj 1205/06 od 20.04.2006. godine, neosporno utvrđeno da je tužiocu radni odnos prestao dana 26.04.2006. godine, da se na evidenciju nezaposlenih imenovani prijavio dana 03.05.2006. godine, kao i to da je zahtev za priznavanje prava na novčanu naknadu podneo tek 14.02.2007. godine. U istom postupku kao nesporno utvrđeno je i to da tužilac ima staž osiguranja za priznavanje prava na novčanu naknadu, u ukupnom trajanju od 35 godina, 05 meseci i 22 dana.

Kod ovako utvrđenog činjeničnog stanja stvari, a imajući u vidu odredbe člana 110. st. 1. i 2. i člana 115. stav 1. tačka 4. Zakona o zapošljavanju i osiguranju za slučaj nezaposlenosti ("Službeni glasnik RS", br. 71/2003... 84/2004), a na koje odredbe zakona se prvostepeni organ pravilno pozvao u obrazloženju ožalbenog rešenja, pravilno je, i po oceni suda, postupio tuženi organ kada je osporenim rešenjem odbio, kao neosnovanu, žalbu tužioca izjavljenu protiv prvostepenog rešenja od 16.02.2007. godine, pravilno nalazeći da tužiocu pripada pravo na novčanu naknadu samo za preostalo vreme do 12 meseci (za koji vremenski period bi mu, inače, pripadalo pravo na novčanu naknadu da je predmetni zahtev podneo blagovremeno, u propisanom roku), odnosno samo za vreme u trajanju od dva meseca i 13 dana i to počev od dana podnošenja predmetnog zahteva, kako je i utvrđeno rešenjem tog prvostepenog organa, a saglasno naprednavedenoj odredbi člana 110. stav 2. Zakona o zapošljavanju i osiguranju za slučaj nezaposlenosti.

Saglasno svemu napred iznetom, Vrhovni sud Srbije je navode tužbe ocenio neosnovanim, s obzirom na to da tužilac nije naveo okolnosti ili dokaze koji nisu cenjeni u upravnom postupku, a bili bi od uticaja na drugačije rešenje ove upravne stvari.

Sa navedenih razloga, nalazeći da osporenim rešenjem nije povređen zakon na štetu tužioca, Vrhovni sud Srbije je primenom odredbe člana 41. stav 2. Zakona o upravnim sporovima ("Službeni list SRJ", br. 46/96), odlučio kao u dispozitivu presude.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU,

dana 06.02.2008. godine, U. 4742/07

Zapisničar, Predsednik veća-sudija,

Biljana Šunderić, s.r. Olga Đuričić, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

RS